

РЕШЕНИЕ

№ 1979

гр. В., 19.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 20 СЪСТАВ, в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Орлин Чаракчиев

при участието на секретаря Ани Люб. Динкова
като разгледа докладваното от Орлин Чаракчиев Гражданско дело №
20213110115679 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени от „В. и к. - В.” ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „П.” № 33, срещу **СТ. Д. В.**, ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В.” № * обективно и кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД да бъде прието за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца **сумата 703,53 лв.** (седемстотин и три лева и петдесет и три стотинки), представляваща неплатена главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * за периода 09.05.2018г. - 09.03.2021г.; **сумата 82,72 лв.** (осемдесет и два лева и седемдесет и две стотинки), представляваща обезщетение за забава върху главницата от 703,53лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г.; **сумата 350,40 лв.** (триста и петдесет лева и четиридесет стотинки), представляваща неплатена главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * за периода 09.05.2018г. - 09.03.2021г.; **сумата 46,58лв.** (четиридесет и шест лева и петдесет и осем стотинки), представляваща обезщетение за забава върху главницата от 350,40лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г., **ведно със законната лихва** върху всяка главница, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 26.03.2021г. до окончателното □ изплащане, за обект находящ се в гр. В., ж.к. „В.” № *, които суми са предмет на Заповед № * г. за изпълнение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № * г. по описа на ВРС.

В исковата молба ищецът „В. и к. - В.” ООД излага, че в качеството си на ВиК оператор, съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗРВКУ, предоставя ВиК услуги на ответника СТ. Д. В. за имот находящ се на адрес в гр. В., ж.к. „В.” № * с абонатни № * и № *. Излага, че съгласно чл. 33, ал.2 от приложимите ОУ потребителят изпада в забава с изтичане на 30- дневен срок от фактуриране на задължението. Твърди, че главницата по двете партии представлява цена на реално доставени ВиК услуги, отчетени чрез използването на електронен карнет, на основание чл. 23, ал.4, изр. последно от ОУ Сочи се, че ответникът не е оспорил чрез писмено възражение вземанията на ищеца в срока по чл. 40, ал.2 от Наредба № 4. Посочва, че в негова полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № * г. по описа на ВРС, за дължимите от ответника суми за ползваните, но неплатени ВиК услуги в обекта и мораторна лихва, връчена при условията на чл. 47 от ГПК. Моли предявените иски да бъдат уважени. Претендира присъждане на сторените в

заповедното и в настоящото производство съдебно-деловодни разnosки.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът СТ. Д. В., чрез назначения от съда особен представител адв. М.К. е депозирал писмен отговор, с който исквете се оспорват изцяло по основание и размер. Оспорва наличието на твърдяната консумация, както и че ответникът не е плащал своевременно задълженията си. По изложените съображения моли за отхвърляне на исквете.

В проведеното по делото открито съдебно заседание страните поддържат изразените позиции по спора, ищецът чрез юрк. Пламенка В.а, а ответникът чрез адв. М.К..

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна:

Приети са като доказателства по делото „Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор“ на „В. и к. – В.“ ООД и решения на ДКЕВР от 11.08.2014 г. за одобряването им. Приложени са и доказателства за публикуването на ОУ в един централен и един местен вестник, поради което същите са влезли в сила и без писмено приемане от потребителите.

От предоставените справка за недобора се установява, че при ищеца титуляр на партида с абонатни № * и № * се води ответникът СТ. Д. В. за обект на потребление, находящ се в гр. В., ж.к. „В.“ № *.

Видно от справка от Имотния регистър към Агенцията по вписванията, върху собствената на ответника ¼ ид.ч. от самостоятелен обект на собственост с идентификатор * по КККР и с адрес: гр. В., ж.к. „В.“ № * е наложена възбрана на * г.

По делото като доказателства са приети и карнетни листи за партида с абонатен № * с титуляр СТ. Д. В. и адрес гр. В., ж.к. „В.“ № * за периода от 08.11.2016 г. до 08.08.2019 г., с положен подпис за потребителя последно при отчета на *г.

По делото като доказателства са приети и карнетни листи за партида с абонатен № * с титуляр СТ. Д. В. и адрес гр. В., ж.к. „В.“ № * за периода от 08.11.2016 г. до 08.08.2019 г., с положен подпис за потребителя последно при отчета на 07.12.2018 г.

Ищецът е представил и опис на отчети на абонатни № * и № * за периода 12.03.2019 г. – 10.03.2021 г. от таблет, модул, самоотчет до 16.09.2021 г.

Представена е ПДИ изх. на ищеца № * г., с която на ответника е определен 15-дневен срок за плащане на задължение от 1699,75 лв. за ползвани и незаплатени ВиК услуги на адрес гр. В., ж.к. „В.“ № *, формирано без посочена начална дата до 27.10.2021 г. Видно от отбелязването върху плика поканата е върната като непотърсена.

Видно от протокол от 07.04.2022 г. служител на ищеца е констатирал, че на посочената дата потребителят не осигурява достъп до водомера в процесния обект на потребление повече от една година от последното отчитане. Протоколът е подписан от служител на ищеца и свидетел.

Съгласно констативен протокол № * г. служители на ищеца са извършили проверка на процесния обект на потребление за отчитане на водомера, но на адреса не е открит никой.

Като доказателство по делото е прието неоспореното заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира като пълно, обективно и компетентно, изготвено от вещото лице Я.Л., съгласно което общият размер на начислените месечни задължения за заплащане на ВиК услуги по партида с абонатен № * за периода 09.05.2018 г. – 09.03.2021 г. възлиза на 703,53 лв. , при обезщетение за забава от 82,81 лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г. Експертът сочи, че общият размер на начислените месечни задължения за заплащане на ВиК услуги по партида с абонатен № * за периода 09.05.2018 г. – 09.03.2021 г. възлиза на 350,40 лв. , при обезщетение за забава от 46,61 лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021 г. Вещото лице сочи, че не е успяло да влезе във водоснабдения имот, тъй като при посещението на 28.04.2022 г. в обекта не е имало никой. Експертът сочи, че по процесните фактури не е извършено плащане, включително след подаване на заявлението. Експертът сочи, че е налице съответствие между записаните в карнетните листи показания и начислените суми по фактурите издадени от ищеца.

Предвид така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Не се спори между страните, а и се установява от материалите по приобщеното

ч.гр.д. № * г. по описа на ВРС, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за сумите, предмет на предявените установителни искиове, както и че заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК. Исковата молба с претенцията по чл. 422 от ГПК е предявена в предвидения в закона преклузивен едномесечен срок, което обуславя допустимост на производството и правен интерес от воденето му за ищеца.

Предявени са обективно-кумулятивно съединени искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за реално изпълнение по облигационно правоотношение за доставка на ВиК услуги и заплащане на обезщетение за забава върху просрочените месечни задължения на абоната.

За успешното провеждане на исковата защита ищецът следва да докаже пълно и главно, 1) че ответната страна е потребител на водоснабдителни и канализационни услуги като титуляр на партида с абонатни №* и № * за имот, находящ се на адрес в гр. В., ж.к. „В.” № *, 2) стойността на доставената и потребена от ответника вода, отчетена и измерена по технически изправно средство за измерване и по предвидения в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребители от ВиК оператор „Водоснабдяване и канализация-В.” ООД ред, 3) изискуемостта на задължението и размера на мораторната лихва върху главниците, 4) а така също и одобряването и обнародването на горните Общи условия.

Предвид липсата на признати от ответника с отговора по чл. 131 от ГПК правнорелевантни факти включени в предмета на доказване по делото, спорни в процеса се явяват всички условно обособени от т.1 до т.4 пунктове от разпределената доказателствена тежест на ищеца.

По въпроса дали ответникът е потребител на ВиК услуги за процесния имот съдът съобрази, че съгласно §. 1, т. 2, б. „б“ от ДР на ЗРВКУ потребители на ВиК услуги са юридически или физически лица – собственици или ползватели на имот в етажната собственост. С идентично съдържание е и текстът на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т.2 от ОУ на ответника. Според чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите на ВиК са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост.

В случая съществуването на облигационно отношение между ищеца ВиК оператор и ответника като потребител съдът намира за доказано от коментираната по-горе доказателствена съвкупност, в частност от предоставената справка от Имотния регистър от партидата на ответника, сочеща, че върху собствената му 1/4 ид.ч. от апартамент с адрес гр. В., ж.к. „В.” № *, съответстващ на адреса на процесния обект на потребление с абонатни №* и № *, е наложена възбрана на 09.02.2022 г. Доколкото на основание чл. 6, ал.2 вр. чл. 2, ал.2, т.3 от ЗКИР вписването в Имотния регистър има доказателствено значение относно обстоятелството, че ответникът е притежавал включително в периода 09.05.2018г. - 09.03.2021г. посоченото процентно участие в съсобствеността на процесния имот, наред с което не са представени доказателства разколебаващи данните от вписването, то и съдът намира за установено именно от справката, че ответникът като съсобственик на водоснабдения обект за процесния период е отговарял на дефинициите за потребител на ВиК услуги дадени в § 1, т. 2, б. „б“ от ДР на ЗРВКУ, т.2 от чл.3, ал.1, т.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., както и в чл. 2, ал.1, т.2 от ОУ. Следователно през отчетния период ответникът е бил в договорни отношения с ищеца по доставка на ВиК услуги по партида с абонатни №* и № *. Същевременно предвид липсата на императивни норми или договорни клаузи уреждащи възникването на солидарна отговорност между всички собственици на водоснабдения обект, то и всеки един от тях отговаря за задълженията за ВиК услуги по партидния номер до размера на квотата си в собствеността, т.е. ответникът в случая отговаря за 1/4 от тях.

Спорен по делото на следващо място е въпросът осъществена ли е реална доставка от ВиК оператора, което обстоятелство е възложено в тежест на доказване на ищеца.

В тази връзка следва да бъде съобразен редът и начинът на измерване, отчитане и разпределение на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадъчни води, уреден в правилата на ОУ за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, които са служебно известни на съда, както и в Наредба № 4 от 14.09.2004 г.

В чл. 23, ал. 4, изр. първо от ОУ е предвидено, че отчитането на средствата за търговско измерване (водомерите) следва да се извършва от служител на ВиК оператора, в присъствието на титуляра на абонатния номер или на негов представител. По този начин резултатите от отчитането се свеждат до знанието на потребителя. В същото време, с подписа си върху карнетния лист абонатът удостоверява неизгоден за себе си факт. Последното е от значение при преценката на доказателствената сила на карнетния лист, който е частен свидетелстващ документ и се ползва с доказателствена сила само когато удостоверява неизгодни за издателя му факти, като е непротивопоставим на страната, която не го е подписала.

В случая абонатът е подписал последно отчетите за двата абонатни номера от 07.12.2018 г., видно от представените карнетни листи за периода 08.11.2016 г. до 08.08.2019 г., с което е удостоверил, че като потребител е запознат и е бил съгласен с показанията на водомерите не само от тази дата от 108 куб.м., съответно 61 куб.м., но се е съгласил и с доставеното количество услуги в предходния период, доколкото показанията за съответния месец на СТИ са сбор от количеството доставени ВиК услуги за предходни месеци.

Няма данни нито наведени твърдения, ответникът да е оспорил към момента на проверката или впоследствие установените от инкасатора показания при отчета на 07.12.2018 г. Така полагайки подпис върху карнетите абонатът е признал извънсъдебно количеството и размера на доставените му услуги, считано до тази дата включително, респективно признал е наличието на реално потребление за част от процесния отчетен период, а именно от 09.05.2018 г. до 07.12.2018 г., за която ответникът е издал за абонатен № * фактури № № * г. на обща стойност 130,71 лв., а за абонатен № * фактури № № * г. на обща стойност 91,49 лв. Така се налага изводът, че за потребителя е възникнало задължение за заплащане на визираните, начислени от дружеството суми за реално доставени количества ВиК услуги за посочения период.

За остатъка от процесния период - 07.12.2018 г. до 09.03.2021г., представените карнетни листи съдържат отразявания за отчети без обаче същите да са валидирани с подпис на абоната. При това положение съдът намира, че извън периода 09.05.2018 г. до 07.12.2018 г. по делото не са налице доказателства за реално потребление на ВиК услуги от абоната.

Обратното не се установява и от представените от ищеца протоколи от 07.04.2022 г. и 13.05.2022 г. съставени в хода на делото, в който се сочи, че абонатът не осигурява достъп до водомера повече от година. Тези писмени документи биха могли да послужат на ищеца в хипотеза, при която същият собствено твърди, че цялото или част от процесното количество доставени ВиК услуги са служебно начислени в хипотезата на чл. 24, ал.4 от ОУ, т.е. при отказ на абоната да осигури достъп на инкасатора или ако такъв не е осигурен повече от една година. Такива твърдения за служебно начислени количества ВиК услуги обаче не изложени в исковата молба, съответно не са включени в предмета на доказване по делото с доклада по делото, поради което и хипотезата на чл 24, ал.4 от ОУ е ирелевантна за настоящия процес, в който заявеното от ищеца правопораждащо основание на претенциите е реално доставени и отчетени количества ВиК услуги.

Наред с това визираните протоколи сочат, че абонатът не е осигурявал достъп до обекта от една година назад, т.е. считано от 07.03.2021 г., а същевременно представените описи на отчети на абонатни № * и № * за периода 12.03.2019 г. – 10.03.2021 г. от таблет, модул, самоотчет до 16.09.2021 г., сочат изрично, че отчетът от последващата дата 10.03.2021 г. е реален. Респективно съставените от служители на самия ищеца документи – протоколи за неосигурен достъп, фактически противоречат хронологично на другите документи съставени също от негови служители относно факта кога е последният извършен реален отчет на процесната партида, което противоречие лишава съда от възможността да гради върху тези документи правните си изводи по делото.

Данните от опис на отчети от таблет също не биха могли да послужат като доказателство, установяващо по безспорен и несъмнен начин доставката и ползването на процесното количество вода до имота на ответника. Поместването на данните в електронен карнет не съставлява електронно отчитане, а само и единствено електронно документиране на резултатите от проверката (в този смисъл Решение № * г. по в.гр.д. № * г. на ВОС), доколкото описите по своята доказателствена същност представляват частни свидетелстващи документи, които се ползват единствено с формална, но не и с материална доказателствена сила и тъй като произхождат от представящата ги страна и доказват изгодни за нея факти, същите следва да бъдат преценявани с оглед всички събрани по делото доказателства, а други такива сочещи за реално потребление на ВиК услуги в

07.12.2018 г. до 09.03.2021 г. не са представени по делото.

В обобщение изложеното дотук и липсата на твърдения и доказателства за извършвани плащания от ответника сочи, че предявените искиове за реално изпълнение се явяват доказани за периода 09.05.2018 г. до 07.12.2018 г., през който за абонатен № * са потребени услуги на стойност 130,71 лв., а за абонатен № * на стойност 91,49 лв. и при отчитане на квотата на собственост на ответника спрямо процесния обект на потребление, а именно $\frac{1}{4}$, се формира задължение на ответника от 32,68 лв. за абонатен № * и 22,87 лв. за абонатен № *, до които размери следва да се уважат предявените искиове за главници, а за разликата до пълните предявени размери от 703,53 лв. за абонатен № *, съответно от 350,40 лв. за абонатен № *, исковите следва да се отхвърлят като неоснователни.

Вследствие на частичното уважаване на главните претенции основателна се явява и акцесорната за законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 26.03.2021 г. до окончателното погасяване на главниците.

По отношение претенциите за установяване съществуването на вземания на ищеца за лихва за забава върху горните задължения за главница съдът съобрази, че съгласно нормата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му.

В случая, съгласно чл. 31, ал. 2 от ОУ, потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях ВиК услуги в 30-дневен срок след датата на фактурирането. Следователно с оглед настъпилия падеж на месечните задължения за периода 09.05.2018 г. до 07.12.2018 г., ответникът е изпаднал в забава за заплащане на цената на доставените му ВиК услуги по издадените фактури за периода от деня, следващ изтичането на 30-дневния срок от издаване на съответната фактура. Респективно основателни се явяват и исковите по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за установяване на задължението за мораторна лихва за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021 г. върху главниците от 32,68 лв., съответно 22,87 лв. Съгласно заключението на вещото лице за този период мораторните лихви върху задълженията за абонатен № * от 130,71 лв. и върху тези за абонатен № 1346640 от 91,49 лв. възлизат на 30,09 лв., респективно 21,24 лв., като отчитайки квотното участие на ответника в собствеността на водоснабдения имот от $\frac{1}{4}$, то потребителят дължи на ищеца обезщетения за забава в размер от 7,52 лв. и 5,31 лв., до които размери исковите следва да се уважат, а за разликата над тези суми да се отхвърлят като неоснователни.

Предвид изхода на спора, право на разноски в производството имат и двете страни, като съдът следва да съобрази обстоятелството, че ответникът реално не е сторил такива, доколкото е представляван от особен представител назначен от съда. В заповедното производство ищецът претендира присъждане на разноски в общ размер от 75,00 лв., които с настоящото решение следва да бъдат редуцирани с оглед отхвърлената част от исковите до размер от 4,33 лв., която сума следва да се присъди на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК. В настоящото производство ищцовото дружество представя доказателства за сторени разноски за държавна такса от 175,00 лв. и депозит за ССЧЕ от 250,00 лв., а предвид направеното с исковата молба искане съдът определя по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК на страната и юрисконсултско възнаграждение от 100,00 лв. След направените изчисления съдът намира, че в полза на страната съобразно уважената част от исковите следва да бъдат присъдени разноски в общ размер от 30,34 лв., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **СТ. Д. В.**, ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В.“ № * **дължи на „В. и к. - В.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „П.“ № * **сумата 32,68 лв.**, представляваща неплатена главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * за периода 09.05.2018г. - 09.03.2021г.; **сумата 7,52 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 703,53лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г.; **сумата 22,87 лв.**, представляваща неплатена главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * за периода 09.05.2018г. - 09.03.2021г.; **сумата 5,31 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 350,40лв. за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г., **ведно със законната лихва** върху всяка главница, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 26.03.2021г. до

окончателното □ изплащане, за обект находящ се в гр. В., ж.к. „В.“ № *, които суми са предмет на Заповед № * г. за изпълнение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № * г. по описа на ВРС, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * **за разликата над сумата от 32,68 лв.** до пълния претендиран размер от 703,53 лв., иска за обезщетение за забава за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г. върху главницата за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * **за разликата над сумата от 7,52 лв.** до пълния претендиран размер от 82,72 лв., както и иска за главница за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * **за разликата над сумата от 22,87 лв.** до пълния претендиран размер от 350,40 лв., иска за обезщетение за забава за периода 14.07.2018г. - 22.03.2021г. върху главницата за ползвани ВиК услуги по партида с абонатен номер * **за разликата над сумата от 5,31 лв.** до пълния претендиран размер от 46,58 лв., като неоснователни.

ОСЪЖДА СТ. Д. В., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ж.к. „В.“ № * **да заплати на „В. и к. - В.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „П.“ № *, **сумата 4,33 лв.,** представляваща сторените съдебно-деловодни разноси в заповедното производство по ч.гр.д. № * г. по описа на ВРС, **както и сумата 30,34 лв.,** представляваща сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 вр. чл 8 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____